

Netop i dag offentliggør finansministeren Budgetredegørelse 97, som rummer en række tvivlsomme sammenligninger af produktiviteten i ældreomsorgen i de danske kommuner, bl.a. fordi der ikke er nogen prisdannelse. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at der ligger en henvendelse til Folketingets Sundhedsudvalg fra det af regeringen nedsatte Kvalitetsinstitut med Georg Poulsen som formand, hvor man peger på:

»... at en manglende tilladelse til at etablere forsøgsordninger vil bremse nyudviklingen af serviceydelser på ældreområdet i et væsentligt omfang.«

Samtidig har kommunernes egen minister, indenrigsminister Birte Weiss, for ganske nylig offentliggjort en rapport fra PLS Consult omkring erfaringerne med udliciteringer i danske kommuner, som viser, at det har man stort set uden undtagelse rigtig gode erfaringer med.

Den larmende tavshed fra Socialdemokratiet skrider derfor til himlen, og jeg vil gerne bede sundhedsministeren om her fra Folketingets talerstol at redegøre for, hvad der er baggrunden for, at Socialdemokratiet ikke kan støtte forslaget, når erhvervsministeren øjensynligt kan, i hvert fald når han udtaler sig til Jyllands-Posten.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det kan jo endnu en gang konstateres, at de fremskridt, som skal sikre, at Danmark for alvor kan blive et foregangsland, vil regeringen ikke være med til at støtte.

Som ordfører for forslagsstillerne vil jeg gerne sige tak til CD og Fremskridtspartiet for støtten, og jeg kan varsle, at selv om vi måske nok lider et snævert nederlag i dag, når afstemningen køres igennem, så kan man regne med, at sagen ikke er død. Vi vil rejse den igen til efteråret. Vi vil blive ved, for der er grøde i sagen, og jeg er overbevist om, at inden Folketinget næste år går på sommerferie, så har vi fået gennemført en forsøgsbestemmelse på dette område.

Tove Fergo (V):

Jeg havde jo forventet, at sundhedsministeren var kommet herop på Folketingets talerstol og havde fortalt befolkningen, hvorfor Socialdemokratiet ikke kan støtte en lille forsøgsparagraf, sådan at man kan privatisere hjemmesygeplejen.

Det er ganske besynderligt og uforståeligt for almindelige mennesker i dette samfund, at når

en person, som står Socialdemokratiet så nær som Georg Poulsen, fra et institut, som den nuværende regering selv har fået oprettet, kan komme i foretræde for Folketingets Sundhedsudvalg og bede os om at vedtage en forsøgsordning på dette område, så går Socialdemokratiet selv imod det.

Samtidig ved vi også, at der er en ordening, der har fungeret snart i 20 år, en hjælpeordning efter bistandslovens § 48, stk. 4, hvorefter de svageste af vores medmennesker, de 100 pct. handicappede, der har brug for en hjælper døgnet 24 timer, efter denne ordning kan få lov til privat og personligt at ansætte hjælpere, som ikke behøver at være organiseret nogen steder, som ikke behøver at have nogen som helst uddannelse, men som kan opfylde de behov, den enkelte handicappede nu har. Ordningen hedder også Århusordningen. Det har Socialdemokratiet kunnet acceptere i 20 år, og alligevel så siger man nej til denne lille forsøgsparagraf på dette så vigtige område for hele udliciteringsprocessen, hvor vi også kunne have fået målt værdien af at udlicitere hjemmeordningerne.

Jeg er dybt skuffet og dybt forundret over, at sundhedsministeren ikke har tænkt sig hverken at høre efter, hvad vi siger fra talerstolen om de her ting, eller at gå herop og fortælle den undrende befolkning, hvad årsagen er til, at Socialdemokratiet er gået totalt i baglås.

Jeg har også kigget efter den radikale ordfører på området. Det er jo mærkeligt, at der ikke er en anden fra De Radikale, som havde lyst til at komme op at fortælle, hvorfor De Radikale ikke kan støtte det, som de jo siger, at de i virkeligheden godt kan støtte.

Else Marie Mortensen (S):

Nu ville det jo for alle dem, der har været på talerstolen og efterlyse den socialdemokratiske gruppes holdning til det her spørgsmål, have været nemt at få den. Man kan faktisk slå op i Folketingets forhandlinger fra førstebehandlingen. Der står meget tydeligt, hvorfor vi mener, hvad vi mener på det her område.

Så vil jeg sige: Vi har da meget sympati for Kvalitetsudviklingsinstituttet, specielt når synspunkterne fremføres af Georg Poulsen, men jeg vil godt have lov til også her at sætte en tyk streg under, at der internt i arbejderbevægelsen finder en god dialog sted. Vi er så stor en bevægelse, at der også findes modstridende synspunkter inden for den, herunder i Socialdemokratiet.